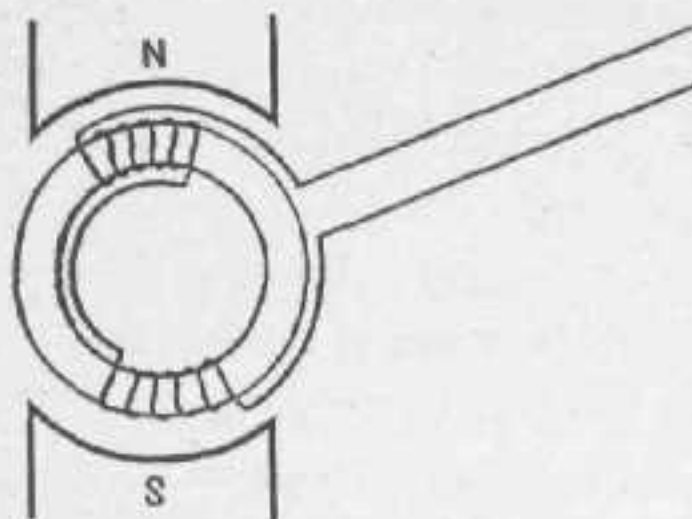

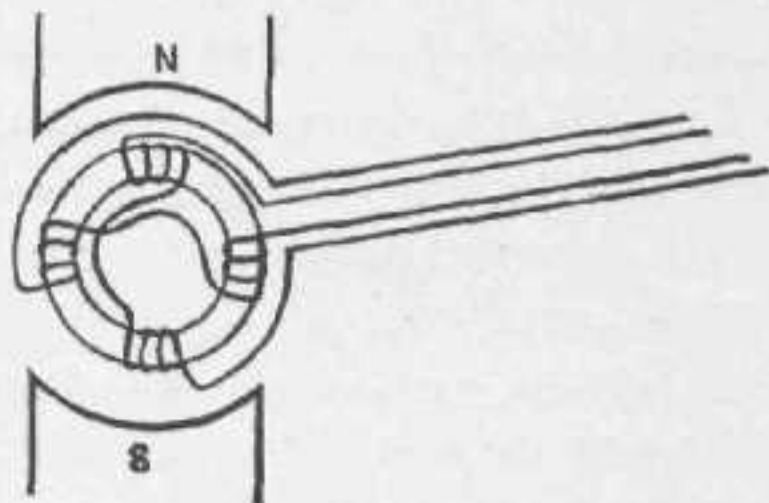
σιν τούτην τῶν ἐναλλακτικῶν ρευμάτων, παρέχουμεν δύο διαγγράμματα, τὸ μὲν διὰ ρεῦμα ἐναλλακτικὸν μονοφασικόν, τὸ δὲ διὰ ρεῦμα ἐναλλακτικὸν πολυφασικόν. Ἐν τῷ σχ. 4 παρίσταται μεταξὺ τῶν

Σχ. 4.

δύο μαγνητικῶν πόλων N καὶ S περιστρεφόμενος ὀπλισμὸς ἐκ δύο πηνίων, τῶν ὁποίων ἡ συσπείρωσις εἶναι ἐν σειρᾷ ἀλλὰ κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον ἐν ἑκατέρῳ, καὶ τῶν ὁποίων τὰ δύο ἐλεύθερα ἅκρα τελευτῶσιν εἰς δύο ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς περιστροφῆς κειμένους καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀπομεμονωμένους δακτυλίους ἐπαφῆς, ἐξ ὧν τὸ ρεῦμα μεταφέρε-

ται ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κυκλώματος· εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ ὀπλισμοῦ γεννῶνται ἐν τοῖς πηνίοις ρεύματα, ἀλλάσσοντα διεύθυνσιν καθ' ἑκάστην ἡμίσειαν στροφὴν, οὕτως ὥστε ἡ περίοδος τοῦ ἐναλλακτικοῦ ρεύματος εἶναι ἴση τῷ χρόνῳ τῆς μιᾶς περιστροφῆς· τὸ τοιοῦτον ρεῦμα καλεῖται μονοφασικόν. Ἐν τῷ σχ. 5 ὑπάρχουσι τέσσαρα πηνία ἀνὰ 90° ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα καὶ ἀποτελοῦντα ζεύγη οὐχὶ διὰ τῆς συνενώσεως τῶν δύο πλησίον κειμένων ἀλλὰ διὰ τῆς συνενώσεως τῶν δύο ἀπέναντι κειμένων· τὰ τέσσαρα ἐλεύθερα ἅκρα τῶν συρμάτων τῶν πηνίων τελευτῶσιν εἰς τέσσαρας δακτυλίους, δι' ὧν τὸ ρεῦμα μεταφέρεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κύκλωμα.

Σχ. 5.

Εἶναι φανερόν ὅτι κατὰ τὴν στροφὴν τοῦ ὀπλισμοῦ γεννῶνται δύο ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων κυκλώματα, τῶν ὁποίων τὴν περιοδικὴν ἐναλλαγὴν δύναται νὰ διαφωτίσῃ τὸ παρατιθέμενον διάγραμμα (Σχ. 6), ἐν ᾧ τὸ ἐν μὲν κύκλωμα παριστᾶται διὰ τῆς εἰς α ληγούσης καμπύλης, τὸ ἕτερον δὲ διὰ τῆς εἰς θ ληγούσης καμπύλης· ὅταν ἐν τῷ ἐνὶ κυκλώματι ἡ τάσις τοῦ ρεύματος φθάσῃ εἰς τὸ μέγιστον τῆς ἀξίας αὐτῆς ($\epsilon\theta$), ἰσοῦται τοῦ ἄλλου κυκλώματος ἡ τάσις τῷ μηδενί· μετὰ τὴν στροφὴν τοῦ ὀπλισμοῦ κατὰ 90° , τοῦ πρώτου κυκλώματος ἡ τάσις πίπτει εἰς τὸ μηδέν,